

думи, предавамъ съ съответни буквени гръцки цифри. За прегледностъ, разбихъ текста на части и го съпровождамъ съ български преводъ и съ посочване на сега запазенитѣ и познати селища, поменати въ грамотитѣ. Съ буква Г. въ бележкитѣ означавамъ изданието на Голубински, а съ Б. ръкописа въ Божигробския метохъ.

I Грамота, 1019 г.

Πολλῶν ὅντων καὶ μεγάλων τῶν παρὰ τοῦ φιλανθρώπου θεοῦ δεδωρημένων τῇ βασιλείᾳ ἡμῶν ἀγαθῶν κατὰ διαφόρους καιροὺς καὶ ἀριθμούς¹⁾ ὑπερβανόντων, τοῦτο ἔστι παρὰ πάντα ἐξαίρετον τὸ προσδήκην γενέσθαι τῇ Ρωμαίων ἀρχῇ καὶ τὴν τῶν Βουλγάρων γενέσθαι ὑπὸ ζυγὸν ἔνα.

Ἐντεῦθεν οὖν καὶ τὸν εὐλαβέστατον μοναχὸν Ἰωάννην ἀρχιεπίσκοπον Βουλγαρίας ἐκυρώσαμεν εἰναι καὶ τὰ τῇ ἀρχιεπισκοπῇ προσήκοντα παρ’ αὐτοῦ ἰθύνεσθαι.

Καὶ ἐπεὶ ἥτησατο δὲ τοιοῦτος ἐγγράφως ἔχειν τοὺς διφείλοντας ταῖς ἐκκλησίαις τῆς ἐνορίας αὐτοῦ καὶ τῶν ἐπισκόπων αὐτοῦ κληρικοὺς καὶ παροίκους ὑπειρετεῖν²⁾, δεδώκαμεν αὐτῷ τὸ παρὸν σιγάλιον τῇ βασιλείᾳ ἡμῶν, δι’ οὗ παρακελευθμεύα

Αὐτὸν μὲν τὸν ἀρχιεπίσκοπον ἔχειν εἰς τὰ κάστρα τῆς ἐνορίας αὐτοῦ, ἦγουν (εἰς) τὴν Ἀχρίδα, τὴν Πρέσπαν, τὸν

Много и голѣми сѫ до-бринитѣ, съ които человѣко-любивиятъ Богъ е даря-валъ презъ различни време-на нашето царство; има обаче една, която надминава всички други, тя е — присъедине-нието на българската дър-жава къмъ ромейската подъ единъ яремъ.

Следствие на това, ние у-твърдихме благочестивейшия монахъ Йоана да бѫде архи-епископъ на България и да управява съответнитѣ дѣла на архиепископията.

И понеже той поиска да му се опредѣлятъ писмено клири-цитѣ и парицитѣ, задължени да работятъ за църквите на неговата епархия, както и на тия на подчиненитѣ му епис-копи, дадохме му тая си царска грамота, съ която заповѣдваме:

Самиятъ архиепископъ да има въ градовете (крепости-тѣ) на своята епархия, т. е. въ Охридъ, Прѣспа¹⁾ Мокра²⁾

¹⁾ ἀριθμὸν Β., εὐαρίθμους Γ.

²⁾ Въ ръкописа ὑπηρετεῖν.

¹⁾ Прѣспа е покрайна (Горна и Долна Прѣспа) съ едноименно езеро.

²⁾ Мокра, име на покрайна и пла-нина, западно отъ Охридското езеро.